

пий колкото е нужно, а не да се прекалява....

... Вземи примѣръ отъ чича си. До като имаха-то бѣше едно ура. Всѣки день кокошки, мѣсо, вино съ котли се носѣше отъ кръчмитѣ... Е, свърши се.

Защото и извора пресъхва.... И вижъ му сега лицето: като преядаше и препиваше-остарѣ преди мене. Вижъ му лицето-сбаби се, прегърбенъ като старецъ. А ние: кое бобецъ, кое армея; пиленце ако заколимъ ще бжде отъ празникъ на празникъ. И какво ни е! Хемъ сме здрави, хемъ всичко запазихме. И принадохме нѣщо къмъ това, което остана отъ дѣда ти. Това е то пестението.....

.... Пъкъ разумното пестене научава човѣка и на други добрини. Когато човѣкъ има - тогава не лъже, не краде; уважаванъ е, и дето да иде е добре дошелъ.

- Тъй, тъй! - се увѣряваше Пенчо. И вече долавяше какъ да започне домашното.

Като му просвѣтна мисълъта, зина да каже: разбрахъ, сега ще го напиша - но хлопна се и влѣзе чичо му Цончо.

- Добъръ день, бате! - поздрави Цончо.